
Konstance.

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Konstance.", i: *Mindeudgave Digte*, side: 179, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Konstance.

Hvo elsked Fædreland, hvo elsked Gud,
om ikke først han elskede en Kvinde?
Al Kærlighed paa Jorden springer ud
af Elskov, af en Kærlighed til Hende.
Konstance, dine brune Øjnes Spil
af Underfundighed og Aabenbarhed,
de sorte Lokkers Dans om Pandens Klarhed
og Smilehullets Løben fra og til,
de sikre Fingres Undere af Snarhed,
det Skift af Stemmen fra fortroligt Drill
til tænksom Alvor, kaad og klog og øm –
som Aa i Enge, snart en rolig Strøm
og snart et Rislevæld af Pigelatter.
Du vender dig, nu ser jeg din Profil,
Fru Sommer – men saa vender du dig atter,
og Scilla sender mig et vaarblaat Smil
fra Sædet paa dit Bryst, Mamsel April.
Du er det hele danske Aar, er Datter
og Mor og Viv og Elskerinde med,
er her paa dette virkelige Sted,
„et Sted paa Jorden“, selve Mandens Drøm.
Konstance, langelandske Herskerinde,
du lille fynske Pige og Veninde,
lidt fransk, mer dansk, men fremfor alting Kvinde,
jeg kysser Lyset fra din Kjoles Søm.
Det lever jo, naar den har maattet svinde.